

РЕШЕНИЕ

№ 14198

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **13584** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/ .

Образувано е по жалба на Д. И. И. чрез адвокат К. К. срещу Решение № Ж-1095 от 03.12.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство по жалба с вх.№ Е-11ИН-00-582/14.10.2025г. на Д. И. И. срещу „Е. Север“ – АД. В жалбата се излагат доводи, че решението на КЕВР е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалния закон и целите му. Твърди, че решението е издадено при липса на мотиви. Моли съдът да отмени решението като неправилно и незаконосъобразно и да върне преписката на КЕВР за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява. С писмено становище от адв. К. поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски съгласно представен списък.

Ответникът – КЕВР, чрез юрк. Б., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-582/14.10.2025г., подадена

от Д. И. И. срещу „Електроразпределение Север“ АД относно определените условия в издадено Становище за присъединяване на обект за потребление на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа по реда на Наредба № 6 от 28.03.2024г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи (Наредба № 6) с изх. № ПУПРОК- 6260/08.07.2025г. - „еднофамилна вилна сграда“ с абонатен № [ЕГН], находящ се в [населено място], местност Т., [улица], ПИ 10135.2564.1873. Заявено е увеличаване на съществуващата предоставена мощност за обекта от 13 kW на 50 kW. И. възразява срещу мястото на монтаж на средството за търговско измерване, посочено в издаденото Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК-6260/08.07.2025г.

Във връзка с подадената жалба е образувана преписка и извършена проверка. На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на „Електроразпределение Север“ АД е изпратена жалбата за извършване на проверка по компетентност.

С писмо, постъпило в КЕВР на 22.10.2025г., ЕР Север е предоставило следното становище: На 26.06.2025г. Д. И. е подала Искане за проучване на условията за присъединяване с вх. № [ЕГН] за обект - „еднофамилна вилна сграда“ с аб. № [ЕГН], находящ се в [населено място], м. Т., [улица], ПИ 10135.2564.1873. Заявено е увеличаване на съществуващата мощност от 13 kW на предоставена мощност от 50 kW.

От страна на ЕРП Север е издадено Становище за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа за присъединяване на ниско напрежение с изх. № ПУПРОК-6260/08.07.2025г. Съгласно Становището електрозахранването на изградените енергийни съоръжения ще се осъществи чрез: 1. Монтаж на подходящо електромерно табло с приблизителни N43.225974, E27.983188, на границата на имота на Потребителя, откъм улицата; 2. Изграждане на кабелна линия ниско напрежение (НН) от съществуваща разпределителна кабелна касета тип ШК, монтирана пред ПИ 10135.2564.247, част от мрежа НН към КТП 1921 В., до новомонтирано електромерно табло; 3. Монтаж на средство за търговско измерване с необходимата предпазна и комутационна апаратура в електромерно табло. От електромерното табло по подходящ начин да се захрани локалното табло на обекта. След изграждане на постоянно захранване, съществуващият електромер за обекта с аб. №[ЕГН] и захранването му ще се демонтира по установения ред.

На 16.07.2025г. Д. И. е подала искане с вх.№ 7299041 за корекция на издаденото Становище, като средството за търговско измерване бъде монтирано в съществуващото електромерно табло предвид че захранващият имота кабел е положен до съществуващото табло.

С писмо изх. №7299041/13.08.2025г. е уведомена, че издаденото Становище с изх. № ПУПРОК-6260/08.07.2025г. за осигуряване на новозаявената предоставена мощност за обекта предвижда изграждане на нови присъединителни съоръжения. Цената за присъединяване съдържа и променлива компонента, за изграждане на новите присъединителни съоръжения е избрано възможно най-краткото трасе до границата на имота. За промяна на мястото на монтаж на електромерното табло до другата граница на имота клиентът следва да внесе ново искане за проучване и заплати съответната цена за услугата по утвърден Ценоразпис на дружеството. Цената за променливата компонента ще е с по-голяма стойност предвид по-дългото трасе на кабелната линия до електромерното табло, монтирано до другата граница на имота. По подаденото искане дружеството е изпълнило ангажимента си, като е издало Становище с условия за присъединяване на обекта с предвиден монтаж на електромерното табло на границата на имота в съответствие с изискванията на нормативната уредба.

Изготвен е Доклад от дирекция „Електроенергия и топлоенергетика“ с вх. № Е-

Дк-1481/02.12.2025г., като е приложен и проект на решение.

С оспореното Решение № Ж-1095 от 03.12.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11 ИН-00-582/14.10.2025г., подадена от Д. И. И. срещу „Електроразпределение Север“ АД, поради неоснователност. В мотивите на решението е посочено, че условията за присъединяване на обекта на жалбоподателката, посочени в Становището за присъединяване, са съобразени с резултатите от извършеното проучване за техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа, с бъдещото развитие на мрежата в района на присъединяваните обекти и изискванията на действащата нормативна уредба за устройство на територията, за устройство, безопасност и експлоатация на електрическите мрежи, техническите спецификации и използваните от съответния мрежови оператор съоръжения, технологии за изграждане и за ремонтно-експлоатационно обслужване на мрежовата инфраструктура. Прието е, че ЕРП Север е изпълнило изискванията на действащата нормативна уредба за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа. Условията за присъединяване, определени в Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК-6260/08.07.2025г. са съобразени с чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6, като дружеството е определило технически условия и начин при отчитане на възможно най-доброто икономическо и техническо решение и оптимална схема на присъединяване на обекта за потребление към електроразпределителната мрежа. В нормативната уредба не е уредена хипотеза, в която клиентите да имат право да определят условията за присъединяване, като това правомощие е от изключителната компетентност на съответния мрежови оператор, притежаващ издадена лицензия за извършване на мрежови услуги съгласно разпоредбите на ЗЕ. С тези мотиви КЕВР е приела жалбата, подадена от Д. И. срещу „Електроразпределение Север“ АД за неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира подадената жалба за неоснователна. Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от Закона за енергетиката/ЗЕ/ и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл. 147, ал. 1 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Решението е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието на нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ. Съгласно чл. 35, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, в относимата към казуса хипотеза, заседанията на комисията се откриват и провеждат, ако присъстват повече от

половината от членовете на съответния състав. Съгласно чл. 36, ал. 1, т. 1 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация Комисията приема решения с явно гласуване и с мнозинство повече от половината от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката, а в случая решението е взето с 2 гласа "за" на двамата й членове със стаж в енергетиката.

Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при съществени процесуални нарушения - такива, които ако не бяха допуснати, биха могли да доведат до други фактически и правни изводи административния орган.

Основанието за този извод са следните:

Съгласно чл. 76, ал. 4, т. 8 от Закона за енергетиката, Комисията текущо контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително чрез проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ. Дейностите за присъединяване на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи са правнорегламентирани – в Закона за енергетиката и в Наредба № 6 за присъединяване на обекти към електрическите мрежи Обн. ДВ. бр.28 от 2 април 2024г. /Наредба № 6/, като обхващат както сключването на договор за присъединяване, така и произтичащите от това задължения на мрежовия оператор, включително и тези по проектиране и изграждане на електрическите съоръжения и въвеждането в експлоатация на съоръженията за присъединяване към електрическите мрежи. В този смисъл оплакванията на жалбоподателя изцяло попадат в обхвата на контролираната от КЕВР дейност.

Съдът намира, че административният орган не е изяснил относимите към спора факти и не е събрал каквито и да било доказателства с цел разкриване обективната истина по спорните обстоятелства. Вместо това, КЕВР е възпроизвела като факти твърденията за тях, изложени от една от страните - ЕРП-Север. Твърдението за факти в административното производство, особено при оспорването им от насрещната страна, подлежи на доказване, каквото не е проведено в административното производство пред КЕВР, въпреки задължението на административния орган по чл. 36 от АПК.

В случая, „Електроразпределение Север“ АД е издало Становище за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа за присъединяване на ниско напрежение с изх. № ПУПРОК-6260/08.07.2025г. КЕВР е цитирала фрагментарно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 28.03.2024г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, в частта му че обекти на клиенти на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при условия определени от съответния мрежови оператор. Съответно е посочила, че в нормативната уредба не е уредена хипотеза, в която клиентите да имат право да определят условията за присъединяване, като това правомощие е от изключителната компетентност на съответния мрежови оператор, притежаващ издадена лицензия за извършване на мрежови услуги съгласно разпоредбите на ЗЕ.

Пълният текст на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 28.03.2024г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи обаче е следният – "Обекти за потребление, за производство и за съхранение на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, при отчитане на възможно най-доброто икономическо и техническо решение".

По същество жалбоподателят е оспорил условията, които са предложени от дружеството и по

отношение, на които Комисията е приела, че съответстват на нормативната уредба. Именно този извод на комисията не е обоснован в решението и не съществува яснота по съществени за спора факти. Безкритично и формално е възпроизведен довода на енергодружеството, че условията за присъединяване, определени в Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК-6260/08.07.2025г., са съобразени с чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6, като дружеството е определило технически условия и начин при отчитане на възможно най-доброто икономическо и техническо решение и оптимална схема на присъединяване на обекта за потребление към електроразпределителната мрежа. Същевременно, в решението на комисията не е обсъдено твърдението на жалбоподателя за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 2 от Наредба № 6, обстоятелството, че вече има положен кабел и съществуващо табло, както и предложението новото СТИ да бъде монтирано именно там. В тази връзка КЕВР не е обсъдила дали е благоприятна за жалбоподателя техническа възможност и не е събрала относими доказателства във връзка с този въпрос. Следвало е да събере доказателства, от които да се установи дали в действителност предложеният начин на присъединяване е единствено възможния и дали е икономически най-изгоден в т.ч. и за заявителя. Не е изследван и въпросът дали в случая е спазен принципът на равнопоставеност. Липсата на съображения по важни за решаването на спора въпроси се явява пречка и за преценката на съда относно законосъобразността на оспорения административен акт. В този смисъл са постановените по Решение № 8305 от 7.08.2023г. на ВАС по адм. д. № 473/2023г., III о., Решение № 8316 от 8.08.2023г. на ВАС по адм. д. № 1174/2023г., III о., Решение № 905 от 05.02.2025г. по адм. д. № 7632/2024г., III отд. на ВАС.

Ето защо решението, като постановено при съществени процесуални нарушения, следва да се отмени и преписката да се върне на КЕВР за ново произнасяне. При новото произнасяне следва да се извършат необходимите проверки, да се опишат всички релевантни факти относно съществуващата в момента мрежа и съоръжения и КЕВР да се произнесе ясно и аргументирано на възраженията на жалбоподателя.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, като същата следва да бъде уважена в размер от 772,05 евро, равняващи се на 1510 лева, в това число 766,94 евро /1500 лева/ за адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция и 5,11 евро за внесената държавна такса. Съдът счита, че не следва да се присъждат на жалбоподателя направените съдебни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева без ДДС по Договор за правна помощ от 14.10.2025г., по силата на който жалбоподателката възлага на адвокат К. К. да осъществи процесуално представителство пред КЕВР, а само адвокатското възнаграждение от 1500 лева без ДДС по Договор за правна помощ от 15.12.2025г., по силата на който жалбоподателката възлага на адвокат К. К. да осъществи процесуално представителство пред АССГ. Претендираното адвокатско възнаграждение общо в размер на 2500 лева е прекомерно с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото, същото надвишава значително минималния размер от 1000 лева, определен в чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Присъденото възнаграждение от 766,94 евро /1500 лева/ е адекватно на свършената работа от адвоката, съобразявайки тълкуванията, дадени с Решение на Съда на ЕС от 25 януари 2024г. по дело С-438/22, че посочените в Наредба № 1 от 09.07.2024г. размери на адвокатските възнаграждения, могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да са обвързващи за съда, като същите подлежат на преценка с оглед вида на правния спор и съществуващия материален или нематериален интерес, вида и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК

Административен съд София -град, III отделение, 55-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-1095 от 03.12.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство по жалба с вх.№ Е-11ИН-00-582/14.10.2025г. на Д. И. И. срещу „Е. Север“ – АД.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне, в съответствие с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на Д. И. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], сумата от 772,05 /седемстотин седемдесет и две евро и 5 евроцента/ евро, равняващи се на 1510 /хиляда петстотин и десет/ лева, представляваща сторените по делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: